

Verhalen van Petra

Paula Hinne (75 jaar) heeft veel verlies in haar leven gekend; op 5 jarige leeftijd overleed haar moeder en haar vader verloor ze toen ze 10 jaar was. Ze is rond deze jonge leeftijd vanuit Indonesië, waar ze geboren is, naar Nederland verhuisd met haar (stief)broertjes en zusjes en haar stiefmoeder die weduwe werd. Op 15 jarige leeftijd was Paula genoodzaakt om op eigen benen te staan; ze moest gaan studeren van haar stiefmoeder en thuis wonen was niet langer gewenst.

Later is ze getrouwd, kreeg twee kinderen en runde samen met haar man een eenmanszaak, o.a. een schoenmakerij, winkel, markten, beurzen e.d. Deze zaak kwam uiteindelijk tot een faillissement. Ook haar huwelijk is verbroken. Paula stond er alleen voor met twee kinderen die ze graag wilde geven wat ze zelf nooit heeft gehad. Zo heeft ze meerdere, kortdurende banen gehad als secretaresse. Ze is bijvoorbeeld via haar vrijwilligerswerk aan een betaalde baan gekomen. Ze bleef zoeken naar (vast) werk omdat ze onafhankelijk wilde zijn op financieel vlak; niet meer aangewezen op een sociale uitkering van de gemeente. Uiteindelijk werd ze aangenomen bij de gemeente Enschede als secretaresse op de afdeling ICT en hier kreeg ze een vaste baan. Ook al kende dit een moeizaam begin, toch heeft ze hier 25 jaar lang met plezier gewerkt, tot haar pensioen. Medewerkers zijn haar nooit vergeten en dit doet haar goed.

alifa

verbindt
de stad

Paula is inmiddels ook al 35 jaar lang betrokken bij SIVE: Stichting Intercultureel Vrouwencentrum Enschede. In 1989, toen SIVE haar prille begin kende, is ze door St. EEVA (Eerste Enschedese Vrouwengroep Allochtonen) gevraagd om naast haar betaalde baan als bestuurder, aan te sluiten bij deze vrijwilligersorganisatie. SIVE biedt sindsdien een plek voor vrouwen vanuit allerlei culturen, landen en achtergronden. De Inspirerende Ontmoeting is één van de activiteiten die SIVE maandelijks/om de maand organiseert, waarbij kracht, motivatie en inspiratie worden gedeeld. De belangrijkste doelstelling van SIVE is een verbindingsfactor en een plek van veiligheid zijn voor vrouwen. Ze hopen de ontwikkeling, de emancipatie en de integratie in het maatschappelijk leven van vrouwen te bevorderen. Paula kon zich altijd goed inleven in situaties van vrouwen die het moeilijk en financieel niet breed hadden, gezien de periode vóór dat ze een vaste baan kreeg en alleen voor twee kinderen diende te zorgen.

Paula is in haar verdere leven, na haar scheiding, hertrouwd met een man die overleed toen hij bijna 65 was; voor de vierde keer verloor ze een dierbare in haar leven. Toch is haar overtuiging: “Je moet vrede hebben met de dingen die je niet kunt veranderen, ik ben dankbaar voor iedere dag die ik krijg want het is niet vanzelfsprekend, ik dank voor het leven dat mij nog gegeven wordt, zolang probeer ik er te zijn voor de ander.”

Paula is een mensenmens, ze staat mensen nog altijd bij waar ze kan, op vrijwillige basis. Zo is ze al jaren vrijwilliger bij Stichting Ter Wille en bij PROO, een ouderenorganisatie. Projecten hieruit voortvloeiend zoals KIK in Kenia en SPI (schoon water project) in Indonesië, is ze bij betrokken. Voor haar neef en nicht is ze lange tijd mantelzorger geweest en ook alle regelwerk na hun overlijden heeft ze op zich genomen. Dit deed ze ook voor haar tweede man die overleed. Een dame op leeftijd die Paula lang geleden bij stond, had vóór haar overlijden de wens om in Den-Haag te worden begraven. Ook dit heeft Paula mogelijk gemaakt en op zich genomen; ze is na haar overlijden overgebracht naar haar laatste rustplaats. Maar voordat Paula dit waarmaakte, heeft ze zich ingezet als een verbindende factor in 't leven van deze dame. Hieruit voortvloeiend heeft deze dame zich kunnen verzoenen met haar zoon waarmee ze lange tijd geen contact had. Het was erg ontroerend voor haar om moeder en zoon na lange tijd in elkaars armen te zien vallen.

Paula heeft dieptepunten gekend in haar leven: “Het overkomt je, dingen in 't leven overkomen je, maar het maakt je ook sterker.” Ze gelooft dat als je dankbaar bent, je een ander kijk hebt op het leven. Paula zwemt drie keer per week, ze probeert daarmee goed voor zichzelf te zorgen en een voorbeeld te zijn voor vrouwen.

De grootste levensles van Paula luidt: “Positief in het leven staan en kansen grijpen die je toebedeeld worden, soms moet je in het diepe springen en lef hebben.”

Het verhaal van Paula spreekt van veel verlies op gebieden die voor ons mensen als een fundament, een basisbehoefte kunnen dienen in t leven. Met het herhaaldelijk verliezen van belangrijke figuren die een basis vormden in haar leven, was symbolisch gezegd telkens de grond onder haar voeten en het fundament waarop ze aan het bouwen was, weggevallen. Toch koos Paula er na elk verlies voor om te blijven bouwen, ook al moest ze opnieuw een fundament leggen. Sterker nog, ze is zelf voor velen tot een basis, een fundament geworden. Laten we de kracht, troost en heling niet onderschatten die schuilt in anderen geven wat we zelf niet hebben (gehad), voor anderen zijn wat wij zelf missen (of hebben gemist). Met andere woorden, onszelf herinneren aan de bekende gezegde: “If you can’t get a miracle, you can still be a miracle for someone else.” Ik geloof dat Paula zo’n wonder is (geweest) voor velen en ik hoop dat jij moed put uit haar verhaal om óók een wonder te willen zijn, daar waar jij jouw licht kunt laten schijnen en jouw krachten kunt inzetten.

Liefs Petra